

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2023.

ΔΕΥΤΕΡΑ. ΙΖ' Εβδομάδα (Β' ΛΟΥΚΑ).

Ἅγιος Βαρύς.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Εὐφροσύνης.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἣς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον, **δόντος σου**
αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ

καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ

Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·

ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ
εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός.

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν

ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡ̄ς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

**Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ Δεσποτικά, Ἡχος
βαρὺς Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.**

Ἄρόν σου ὡς ψυχή μου τὸ ὅμμα, καὶ
Θεοῦ ἐνατένισον, τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ
εὔσπλαγχνίᾳ, πῶς οὐρανοὺς κλίνας,
ῆλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς
ταλαιπωρίας σου, τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ
σε, ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, βαβαὶ φρικτοῦ
θαύματος! Δόξα τῇ κενώσει σου
Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὡς ψυχή
μου, καὶ θαύμασον, πῶς σε γῆ βαστάζει,
καὶ σκηπτὸς οὐ φλέγει; πῶς ἄγριοι θῆρες
οὐκ ἔσθίουσί σε; πῶς δὲ καὶ ὁ Ἡλιος ὁ
ἄδυτος, ἐλλάμπων σοι, ἀεὶ οὐκ
ἐπαύσατο; ἀνάστα, μετανόησον, βόησον
πρὸς Κύριον. Ἡμαρτόν σοι ἥμαρτον,
ἔλέησόν με.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Στιχηρά τῶν Ἀσωμάτων, Ἡχος βαρὺς.
Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους (Πρὸς τὸ ξύλον ζωῆς).**

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας Μητρὸς Ἡχος πλ. α'
"Οσιε Πάτερ.**

Μῆτερ Ὁσία, Εύφροσύνη ἀξιάγαστε, τὴν ὄντως εύφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν ταύτην προξενοῦσαν ὥδευσας τρίβον· πλούτου ἡλλάξω γάρ, πτωχείαν πολλήν, σαρκικοῦ μνηστῆρος, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας, τρυφῆς ρεούσης, τὸ ἐγκρατές, τῆς ἀναπαύσεως, πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει, τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ, ἦς καὶ ἐπέτυχες φρονίμοις σὺν Παρθένοις, διατηρήσασα τὴν σὴν λαμπάδα ἄσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀξιωθεῖσα, ὡς παρθένος, ὡς νύμφη Χριστοῦ πανεύφημε.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος πλ. α'.

Ῥείθροις δακρύων, ἀρδευθεῖσα τὴν
διάνοιαν, εὐθήνησας ἀσκήσει, τοὺς
ἐναρέτους καρπούς, ἅμπελος καθάπερ
ώραιοτάτη, ἥνεγκας βότρυας ὡραίους
σεμνή, ᾗν τοῦ Θείου γλεύκους, σαφῶς
ἔμφορηθέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς,
καταγλυκαίνομεν ὄντως σοῦ τῇ μιμήσει,
καὶ εὔφραινόμεθα τὴν θείαν
εύφροσύνην, μέθην ὡθούμενοι τὴν ἐκ
τῆς ἀμαρτίας, βοῶντες· Πάνσεμνε,
Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῇ
οἰκουμένῃ, ὄμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα
ἔλεος.

Στίχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος πλ. α'.

Θέαμα ξένον, καὶ τῇ φύσει
δυσπαράδεκτον! πῶς ἔλαθες τῆς Εὕας
τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, δεινὰς
μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν,
κατασκηνώσασα τελείω νοῦ· πῶς πυρὸς
ἐν μέσῳ, διῆλθες μὴ φλεχθεῖσα, πῶς
συνεκάλυψας γυναικῶν τὸ ἀσθενές,
νευρουμένη θείᾳ δυνάμει, τοῦ τὴν
ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, καὶ
ἀνατείλαντος ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου· ὃν
καθικέτευε, Ἄγγέλοις συγχορεύουσα,

δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὄμόνοιαν
εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Ἡχος β' Τοῦ Στουδίου.

Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σου χρῆμα,
ἄμωμον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη
Χριστοῦ ἔχρημάτισας, Εὐφροσύνη
παμμακάριστε· σώματος μεν κάλλος,
ἀσκητικοῖς πόνοις μαράνασσα, Ψυχὴν δὲ
ώραϊσσασα, τῇ εὔμορφίᾳ τῆς χάριτος· ἐν
γὰρ τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ σαφῶς
ὑποκρύψασα, ἔλαθες Βελίαρ τὰ ἔνεδρα,
ἀγγελικῶς ἐν γῇ βιώσασσα. Ἄλλ' αἴτησαι
εἰρήνην, τοῖς πόθῳ εὔφημοῦσι σε, ως
χαρᾶς ἐπώνυμος κοσμοχαρμόσυνε.

**Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος β' "Οτε, ἐκ
τοῦ ξύλου σε.**

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία
ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε, χαῖρε ἡ
χωρήσασσα, Θεὸν ἀχώρητον ἡ τὸν στάχυν
βλαστήσασσα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θεῖον
ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε ἡ ἀρᾶς
ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη,
ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὀρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ίησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου

δύσιν, ίδόντες φῶς ἐσπερινόν, ύμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ύμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας Ἡχος πλ. δ'.

Ίδοù δὴ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.

Ίδοù δὴ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ίδοù δὴ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - 'Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

**”Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἀμήν.**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

• **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

• **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὔτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν**

παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὔλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Απόστιχα Σταυρώσιμα Ἡχος βαρὺς.

Ως ὁ ἄσωτος Υἱός, ἥλθον κάγῳ Οἰκτίρμον, δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἴκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἡχος βαρὺς.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κάγῳ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ

τετραυματισμένη ύπάρχει μου ἡ ψυχή,
πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ύπεύθυνος ἐγώ,
εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, τῶν
ψυχῶν τὸν ἰατρόν. Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός,
τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι,
καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν Ἡχος βαρὺς.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, Ἀποστόλων
καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὃν τὸ
κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὄμοούσιος.

**Δόξα ... Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον, Ἡχος
βαρὺς. Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ιούδας.**

Τάγματα ὑπερέβης Ἄγγέλων, ὡς Θεὸν
σωματώσασα, ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας
νικήσας ἀμαρτίαις, οἵμοι! δέδοικα, καὶ
τρέμω· ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶ
παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ
οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον σῶσόν
με, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν ὁδηγοῦσά με.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ὅρμά σου, ἐν εἱρήνῃ, ὅτι εἴδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ήτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφεις ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Απολυτíκιον Ἡχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'
 εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν,
 ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ καὶ πράττουσα
 ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός
 παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
 πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
 Ἅγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία
 Εὐφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'. Τὸν
 Συνάναρχον Λόγον. Γερασίμου.**

Ως παρθένος φρονίμη καὶ ἀδιάφθορος,
 κατηγγυήθης ὁσίως τῷ Ζωοδότῃ Χριστῷ,
 καὶ προσκαίρων τὴν χλιδὴν ἐμφρόνως
 ἔλιπες· ὅθεν ἐν μέσῳ τῶν ἀνδρῶν, ὡς
 ἀμόλυντος ἀμνάς, ἐξέλαμψας
 Εὐφροσύνη, καὶ τοῦ Βελίαρ τὰ κέντρα, τῇ
 πολιτείᾳ σου ἀπήμβλυνας.

Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. α'. Θεοτοκίον.

Μετὰ Ἅγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ
 ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ
 ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βιῶμέν σοι·
 Χαῖρε πύλη, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα,
 χαῖρε μόνη, τῶν γηγενῶν σωτηρία, χαῖρε
 σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν
 σεσαρκωμένον.

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- 'Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἄμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

άδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ό Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ό Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου

Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμην.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.

**ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2023.**

ΔΕΥΤΕΡΑ. ΙΖ' Εβδομάδα (Β' ΛΟΥΚΑ).
Ήχος βαρύς.
**Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Εὐφροσύνης.**

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὔλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Δόξα σοι ό Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

΄Αμήν.

**΄Αγιος ό Θεός,΄Αγιος Ισχυρός,΄Αγιος
Άθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
΄Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σου ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ
του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς ούρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
 ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὔλογησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ (ἐκ γ').**
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου (ἐκ
β').

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν

σου ἡ εύλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ¹
ἔβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ίσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
 ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
 ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
 μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
 ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ[·]
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
 Κύριε ὁ Θεός μου.
 ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
 ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.
 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι
 διαπαντός.
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,

μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βιόθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἔγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βιόθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὔλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εὶς ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βιοθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπιστα σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ό δὲ βασιλεὺς εύφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς (έκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς

χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκω κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
 οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἔξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῇ ἐπιλελησμένῃ;
 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 Ινατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἔξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν

ήμέραν, περιέσχον με ἄμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὗ σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
 σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
 σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
 ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
 ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
 πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,·
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ·
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν

αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ Ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.
 εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ ποιοῦντες τὸν

λόγον αύτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αύτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αύτοῦ, λειτουργοὶ αύτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αύτοῦ·

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αύτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**)

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εύσεβοῦ ἡμῶν
"Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας

ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὥσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

άειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτíκιον Ἡχος πλ. δ'.

'Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'
εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν,
ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ καὶ πράττουσα
ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός
παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,

πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
Ἄγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία
Εὐφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'. Τὸν
Συνάναρχον Λόγον. Γερασίμου.**

Ως παρθένος φρονίμη καὶ ἀδιάφθορος,
κατηγγυήθης ὁσίως τῷ Ζωοδότῃ Χριστῷ,
καὶ προσκαίρων τὴν χλιδὴν ἐμφρόνως
ἔλιπες· ὅθεν ἐν μέσῳ τῶν ἀνδρῶν, ὡς
ἀμόλυντος ἀμνάς, ἔξελαμψας
Εὐφροσύνη, καὶ τοῦ Βελίαρ τὰ κέντρα, τῇ
πολιτείᾳ σου ἀπήμβλυνας.

Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. α'. Θεοτοκίον.

Μετὰ Άγγέλων τὰ ούρανια, μετὰ
ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ
ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι·
Χαῖρε πύλη, τῶν ούρανῶν πλατυτέρα,
χαῖρε μόνη, τῶν γηγενῶν σωτηρία, χαῖρε
σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν
σεσαρκωμένον.

**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων

μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Φαλτηρίου,
Καθίσματα Κατανυκτικὰ. Ἡχος βαρὺς.**

**"Εχουσα ψυχή μου, τὸ ιατρεῖον τῆς
μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν
στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ιατρῷ
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Ἐλευθέρωσόν με
φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν
πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ
Πόρνῃ, καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ
δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου
τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.**

**Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ
έζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ
κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς
τοιαύτης διορθώσεως, ἀλλὰ τῇ σῇ
εύσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσόν με
ώς Φιλάνθρωπος.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου,
δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι,
συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ
τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε
δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν ἔτερα
Καθίσματα. Ἡχος βαρὺς.

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι
καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ
πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας,
φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με.

Ἐτοιμάζου ψυχή, μου ἐν τῇ ζωῇ σου,
 πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ
 ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν,
 οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι οὐκ
 ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ
 ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβεὶμ
ύπάρχεις, Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ
τὴν θείαν, μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι
κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν
ἐπιτελοῦσιν, αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν
Λόγον, αύτόπτως ὄρῶσα φέρεις, ὅν
ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν Καθίσματα
ἔτερα. Ἡχος βαρὺς.

**Ό τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ
δάκρυα, καὶ Τελώνην στενάξαντα ἐκ
βαθέων δικαιώσας, κάμε ἐν μετανοίᾳ
προσπίπτοντα, οἰκτείρησον Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.**

Μαρτυρικὸν.

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι
ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν
προσδοκωμένων δεινῶν ρύσθηναι ἡμᾶς,
καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,
ὅτι ναὸς ἐδείχθης Θεϊκός, εύλογημένη
Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμὸς 50.

- 'Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
 διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

- ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με Ὂσσωπῷ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.
- ὅτι εὶς ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἰερουσαλήμ.
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ ελέησόν με ο Θεός.

KANONEΣ.

Κανὼν Κατανυκτικὸς. Ποίημα Ἰωσὴφ.

Ωδὴ α'. Ἡχος βαρὺς. Ο Είρμος.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆν
Αἴγυπτῳ, ἔξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ
μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσὼν
ἐκβοῶ σοι· Χεῖρά μοι ἔκτεινον, Οίκτίρμον
καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον
φιλάνθρωπε.

Μετανοοῦντά με Χριστέ, ώς τὴν Πόρνην,
πταισμάτων πολλῶν ἀπόπλυνον, ροπῆ
τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Μαρτυρικὰ.

Ο τοὺς Ἅγιους σου Χριστέ, τῇ χωνείᾳ
λαμπρύνας, πολυειδῶν αἰκισμῶν, αὐτῶν
παρακλήσεσι, σκοτασμοῦ παθῶν ρῦσαι
με.

Ὑπομονῇ τῶν αἰκισμῶν, καθαρθέντες
ἡλίου, πλέον ἔξελαμψαν, οἱ ἄγιοι
Μάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην ἡμαύρωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν, ἡ τῶν
ἀμαρτανόντων, ἐπιστροφὴ πρὸς Θεόν,
Παρθένε πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου
σῶσόν με.

Κανών α', Ωδὴ α', τῆς Ὁσίας Μητρὸς Ὕχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην.

Ο τρισαγίαις ἐν φωναῖς ὑμνούμενος,
ύπὸ φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνῳδᾶ
δείξας, τοὺς βροτοὺς δοξάζειν σε, καὶ νῦν
αὐτὸς τὴν βλάσφημον, ἀνατρέπων
προσθήκην, τοῦ Τρισαγίου ἔξαίσιον,
ἔθου τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν καὶ φωνήν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ
ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα,
καὶ σαρκὸς εύπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν
ἐπίκηρον, καὶ τρυφὴν καὶ τὴν δόξαν,

καταλιποῦσα Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν
βίον ζήσασα.

Εὔφορωτάτη γῆ καθάπερ πέφηνας,
ἐκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα,
Εὔφροσύνη πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ
καρδίᾳ σου, δεξαμένη προθύμως, τὴν
συμβουλὴν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς
ἔργον ἐσπούδασας.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἐπόμενοι,
καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον,
σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι
Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἦν
Θεοτόκον δοξάζομεν, ἄσμασιν ἀεὶ¹
μακαρίζοντες.

**“Ἐτερος Κανών, τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς. “Υμνον σοι μέλπω
προφρόνως Εὐφροσύνη· Ὁ Ιωσήφ. Ὡδὴ
α' Ἕχος πλ. α' “Ιππον καὶ ἀναβάτην.
“Υμνοις θεοτερπέσιν, ὑμνοῦντα
σήμερον, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, καὶ
ὄντως ἀξιέπαινον, φωτὶ με καταύγασον,
τῶν εὐχῶν σου Πάνσεμνε, εὐφροσύνης
θείας ἐπώνυμε.**

Μόνον τὸ θεῖον κάλλος, Χριστοῦ
ποθήσασα, καὶ ταῖς τούτου θελχθεῖσα,
ἀϋλοις ὥραιότησι, τὸ κάλλος τοῦ

σώματος, ἐβδελύξω ἔνδοξε, Θεωρίαις
Θείαις σχολάζουσα.

Νύμφη ὡραῖσμένη, τῶν ἀρετῶν
καλλοναῖς, ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως,
ώραῖον κάλλει Χριστόν, λιποῦσα τὸν
πρόσκαιρον, Εύφροσύνη μνήστορα, καὶ
τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα.

Θεοτοκίον.

“Ολος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωή, ὁ
ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ὑπερβολῆ
χρηστότητος, Παρθένε πανάμωμε, ὃν
δυσώπει σῶσαι με, τὸν ἀπαύστως σε
μακαρίζοντα.

**Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ὡδὴ γ'. Ἡχος
Βαρὺς. Ὁ Είρμὸς.**

‘Ο στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται,
στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς
τὸν φόβον σου Κύριε.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἀμαρτημάτων,
φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον,
Φωτοδότα φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει
δοξάζω σε.

Αἱ τρίβοι πᾶσαι, ᾧς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ,
ἐν βαράθροις ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν,
Ἰησοῦ μετανοίας μοι, Θείας τρίβους
ὑπόδειξον.

Μαρτυρικὰ.

Γενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα,
έπάθλων οὐρανίων ἡξιώθητε,
παναοίδιμοι μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων
πρεσβεύοντες.

Μυρίους πόνους ὑπομείναντες
ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν ἡξιώθητε,
μυριάσιν ἐνούμενοι, ἀσωμάτων
Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα,
Παρθένε ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν,
ἀμαρτίαν κατάβαλε, **καὶ οἰκτείρασα**
σῶσόν με.

ἐκ σοῦ λαβών, "Ἄχραντε ὁ ἄναρχος.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τῆς Ὁσίας Μητρὸς
Ὕχος πλ. δ' Ὁ στερεώσας.

Ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὁ ἀποκρύψας
τὰ βάθη, μυστηρίων σου καὶ
ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμαστῶς,
νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν
νεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα
ἐκδυσαμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν
ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ, μέσον
ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα,
καὶ σκεπομένη τῇ χάριτι.

Τῆς ἐγκρατείας χαλινῶ, τάς ἀκαθέκτους
όρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα,
Μῆτερ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς
ἱερᾶς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες,
εὔθυποροῦσαν ἀπρόσκοπα.

Θεοτοκίον.

Ἄπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὡς
Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα, ὃν οἱ Μάρτυρες Θεόν,
ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς **στρατιῶται**
τούτου, στεφανῖται γενόμενοι.

**Κανών β', Ὡδὴ γ', τῆς Ὁσίας Μητρὸς
Ὕχος πλ. α' Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς.**

Μεγάλως ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι,
τοῦ ἔχθροῦ κάθεῖλες τὰ μηχανήματα,
ἔτρεψας δαιμόνων προσβολάς, Ἀγγέλοις
ώμοιώθης, ἀθανασίαν μελετήσασα,
Μῆτερ, ἐν θνητῷ σου τῷ σώματι.

Εὔφραίνει τῶν Μοναστῶν καρδίας ὁ βίος
σου, στηριγμὸς ὑπάρχων καὶ
παιδαγώγησις, πρὸς σωτηριώδεις
ἐντολάς, πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, πρὸς
τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον, ὅρον
Εὔφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Λαμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν ἐνθέως
συστήματα, ἡ λαμπρὰ σου μνήμῃ καὶ
ἀξιέπαινος, θέλγει τῶν Ὁσίων τοὺς
χορούς, Ἀγγέλους ἐπευφραίνει, μεθ' ὧν

αύλιζη ὥσπερ Ἀγγελος, ὃν περ και τὸν
βίον ἐζήλωσας.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει
κλυδώνιον, πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς
συνέχει με, ἡ τῆς ἀμαρτίας καταιγίς,
δονεῖ μου τὴν καρδίαν, Θεοκυῆτορ σὺ με
στήριξον, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

‘Ο Είρμος.

«Ο πήξας ἐπ' ούδενὸς τὴν γῆν τῇ
προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως
βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ,
πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἔκκλησίαν
σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κάθισμα Ἡχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον.

Τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα,
οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατώκησας,
ἀδιστάκτῳ λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευστε,
τὸν τῆς Εὕας πτερνιστήν, ὑποτάττουσα
ταῖς σαῖς, Παρθένε πτέρναις τοῖς πόνοις,
καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὸ ἐν
πίστει σε μακαρίζομεν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σε λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ
ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν
θερμήν, εύρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ
προστρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς,
ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε,
τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν
πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ὡδὴ δ'. Ἡχος Βαρὺς. Ὁ Είρμος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν
τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου,
σοφίας σου Φιλάνθρωπε.

Ο θέλων πάντας Οίκτιρμον σώζεσθαι,
σῶσόν με τὸν παραβάντα, σοῦ τὰ

προστάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἔξουδενώσῃς
με.

Ὑπέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεσι, καὶ τοῖς
κτήνεσιν ὁ τάλας, ἔξωμοιώθην,
Οἰκτίρμον, Λόγε Θεοῦ οἴκτειρον.

Μαρτυρικὰ.

Στρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι,
κατεφλέξατε τὴν πλάνην, ἀναπτόμενοι
τῷ ζήλῳ τῆς εὔσεβείας μάρτυρες.

Παράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον
ἔχοντες τὸ ξύλον, τὸ τῆς ζωῆς μακάριοι,
Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή θεοχαρίτωτε, χαριτώσασα
τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς
ἀγνοίας, τελείως ἐλευθέρωσ

Κανών α', Ωδὴ δ', τῆς Ὁσίας Μητρὸς Ὕχος πλ. δ' Ὁ Είρμὸς.

«Σὺ μου ἴσχὺς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις,
σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ
Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν
ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ
σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι
κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε».

Οἰκονομῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τὰ πάντα
Σωτήρ, καὶ παιδεύων, πάντας πρὸς

διόρθωσιν, καὶ τῶν κακῶν πάντων
ἀποχήν, καὶ τά νῦν συνήθως, σεισμῷ τὴν
γῆν συνετάραξας, βλασφήμους
ἀνατρέπων, δόξας αἰρετιζόντων, καὶ
διδάσκων ὡς θέμις δοξάζειν σε.

Ἄσκητικήν, παλαιόστραν ἥνυσας
χαίρουσα, Εύφροσύνη, ἀνδρῶν μέσον
μενοῦσα, καὶ θανατοῦσα τάς ἐμπαθεῖς,
τῆς σαρκὸς ὄρέξεις, τῷ πόθῳ τῷ τοῦ
Δεσπότου σου· διὸ τῆς ἀθανάτου,
κατοικίας καὶ δόξης, ἡξιώθης λαβοῦσα
τὸν στέφανον.

Τοὺς στεναγμούς, τῶν σῶν δακρύων
προσφέρουσα, ὥσπερ μῆρα, Μῆτερ τῷ
Δεσπότῃ σου, τὴν εὔωδίαν τὴν παρ'
αύτοῦ, τὴν τῶν χαρισμάτων, τῶν θεϊκῶν
ἀνταπείληφας, δι' ᾧν εὔωδιάσθης, καὶ
διέπνευσας πᾶσι, τὴν ὄσμήν τῶν
θαυμάτων θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

“Οπλον Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν
Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης
ἐτροπώσαντο, τάς μηχανάς, Μάρτυρες
σοφοί, καὶ τάς τῶν τυράννων, θωπείας
σοφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι,
δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε.

**Κανών β', Ωδὴ δ', τῆς Ὁσίας Μητρὸς
Ὕχος πλ. α' Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.**

Πατρὶ σε ούρανίω προσέχουσαν, τῷ τῶν
ψυχῶν νυμφαγωγῷ, πατρὸς στοργῇ οὐκ
ἐκώλυσε, οὕτε προσκαίρου νυμφίου,
όδεῦσαι τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Ως φοίνιξ θεοφρόνως ἔξήνθησας,
δικαιοσύνης γλυκασμόν, καὶ ὡσεὶ κέδρος
παρ' ὕδατα, τῆς ἐγκρατείας θέοφρον,
καρποὺς τοὺς ἐναρέτους ἐπλήθυνας.

Πυρὶ τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας, τάς
φρυγανώδεις ἡδονάς, καὶ πυρωθεῖσα τῷ
ἄνθρακι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης,
θαυμάτων λαμπηδόνας ἔξήστραψα.

Θεοτοκίον.

Οἴκτείρησον οίκτιρμῶν ὑπάρχουσα, τὴν
παναθλίαν μου ψυχήν, Θεοκυῆτορ
πανάμωμε, τὴν ἐκ παθῶν ἀμαρτίας,
δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

**Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ωδὴ ε' Ὅχος
Βαρὺς. Ὁ Εἱρμὸς.**

Οἱ ὄρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ
αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον
τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὅπλον
εἰς βοήθειαν.

‘Ραθυμίᾳ τὸν βίον, ἀνήλωσα καὶ τρέμω,
τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐνῷ κριθῆναι μέλλω,
ὅ ἄσωτος ἐγώ, οἴκτειρόν με Κύριε.

‘Ο τὰ ὅμματα Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν
φωτίσας, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας,
δεινῶς ἀμαυρωθείσας, διάνοιξον ὥρᾶν,
φῶς τῶν προσταγμάτων σου.

Μαρτυρικά.

Σταθηρᾶ διανοίᾳ, Χριστὸν ὁμολογοῦντες,
ύπεμείνατε πᾶσαν, βασάνων ἀλγηδόνα,
γενναῖοι ἀθληταί· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν, βασάνων
τρικυμίαν, προσωρμίσθητε ὅρμῳ, τῆς
ἄνω Βασιλείας, γαλήνης ἀληθοῦς,
μάρτυρες πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία, ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ
Θεὸς ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη·
αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς, **ὑπὲρ πάντων**
πρέσβευε.

Κανών α', Ωδὴ ε', τῆς Οσίας Μητρὸς
Ὕχος πλ. δ' "Ινα τὶ με ἀπώσω.

Προτυπῶν τῶν δικαίων τὴν ἐν τῇ δευτέρᾳ
Χριστὲ παρουσίᾳ σου, ὑπαντὴν φρικώδῃ,
ἐν νεφέλαις καὶ νῦν τὴν ἔξαίσιον,
ἀρπαγὴν εἰργάσω τὴν τοῦ παιδός, δι' οὓ
διδάσκεις, τὸ Τρισάγιον μέλος
όρθότομον.

Τοῖς ἐνθέοις σου ἔργοις, ἔδειξας τὴν
κλῆσίν σου ἐπαληθεύουσαν· ὡς γὰρ
λίθος ὥφθης, πολυτίμητος σμάραγδος
ἐνδοξε, διαλάμπων μέσον τῶν Ἱερῶν
ἀνδρῶν Παρθένε, τῇ λαμπρότητι τῆς
καθαρότητος.

Εὔφροσύνην τὴν θείαν, ἔσχες ἐν καρδίᾳ
σου, εὐφραινομένη ἀεί, ἐν τοῖς τοῦ
Κυρίου διατάγμασιν, οἵς ἐντρυφήσασα,
πολιτείαν ἥσκεις, τὴν ἀκραιφνῆ καὶ
πανολβίαν, Εὔφροσύνη παρθένε
Θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ἄληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε
Μάρτυρες ἐνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα,
Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν
ἀμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι τοῦ θανάτου,
ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

**Κανών β', Ὁδὴ ε', τῆς Ὄσίας Μητρὸς
Ὕχος πλ. α' Ὁ ἀναβαλλόμενος.**

Φέγγει θείων πράξεων, ὡς λίθος
σμάραγδος, σεμνὴ ὥράθης, ἀνδρῶν ἐν
μέσῳ, ἀνδρικὰ παλαίσματα,
ἐπιδεικνυμένη, καὶ τέρπουσα τὸν Κύριον.

Ῥαίνουσα τὰ δάκρυα, ὥσπερ ἀρώματα
εύωδιάσθης, ἐμεγαλύνθης ὡς μύρον
πολύτιμον, Θεῷ προσηνέχθης, παρθένος

άδιαφθορος.

“Ολην σου τὴν ἔφεσιν, Θεῷ προσένειμας,
αύτὸν ποθοῦσα, αύτὸν ζητοῦσα, αύτοῦ
ἀνιχνεύουσα, τὴν νομοθεσίαν, Παρθένε
τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, ώς βρέφος ἄχραντε,
τὸν πρὸ αἰώνων, Πατρὸς ἀνάρχου,
ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, ὃν ὑπὲρ τοῦ
κόσμου, δυσώπει Θεονύμφευτε.

**Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ὡδὴ ζ'. Ἡχος
βαρὺς. Ο Είρμος.**

Ο’Ιωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε
ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, ἡμεῖς δέ σοι
βιῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἐκύκλωσεν ἄβυσσος με πταισμάτων,
κατέδυσεν εὶς βυθὸν ἀμαρτίας, ἀνάγαγέ
με Λόγε, ώς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς
πρὸς ζωήν.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία, πρὸς
ὅρμον με ἀληθοῦς μετανοίας,
κυβέρνησον Οἰκτίρμον, ἐν γαλήνῃ
συντηρῶν, τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικὰ.

Οἱ ἄγιοι, θυρεῷ ἀληθείας, σκεπόμενοι,
τὰς ψευδεῖς τῶν τυράννων, ἐξέκλιναν

Θωπείας, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ
βασιλεύουσιν.

‘Ψυούμενοι, πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ,
ἐμίσησαν τὴν τοῦ κόσμου φιλίαν, οἱ
μάρτυρες καὶ φίλοι, τοῦ τῶν ὅλων
ποιητοῦ ἔχρημάτισαν.

Θεοτοκίον.

‘Υμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Κόρη,
κυήσασαν ὑπερύμνητον Λόγον, ὃν πᾶσαι
αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν,
ἀσιγήτοις φωναῖς.

**Κανών α', Ὡδὴ γ', τῆς Ὁσίας Μητρὸς
Ὕχος πλ. δ' Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ.**

Συνέσεισας μὲν τὴν γῆν, καὶ βλέμματι,
συνετάραξας, καρδίας δὲ τῶν βροτῶν,
κλονήσας ἐσάλευσας δεινῶς
βλασφημούντων σε, ἀλλ' ἀνεκαλέσω,
συμπαθῶς αὗθις τὸ σύντριμμα.

‘Ωραία νύμφη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ
περιδέξιος, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν,
σεαυτὴν κοσμήσασα, Εύφροσύνη
πάνσεμνε· διὸ καὶ παστάδος οὐρανίου
κατηξίωσαι.

Μαράνασα τῆς σαρκός, τὰ θηριώδη
όρμήματα, τὸν ἔρωτα τῆς Χριστοῦ,
ἀγάπης λαμπρότερον, ἔσχες
διανάπτοντα, καὶ φωτίζοντά σου, τῆς

Ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Νευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις
δυνάμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ,
νομίμως ἐνήθλησαν, τὴν ἀγνὴν Μητέρα
σου, ἀνυμνολογοῦντες, ἀπορρήτως σε
κυήσασαν.

**Κανών β', Ὡδὴς', τῆς Ὁσίας Μητρὸς
Ὕχος πλ. α' Μαινομένην κλύδωνι.**

Ως ἀγνὴ καὶ ἄμωμος, ὡς ὥραιά ὡς
περικαλής, τῷ νυμφίῳ Λόγῳ σὺ
μεμνήστευσαι, εἰς αἰῶνας, διατηροῦντι
σε ἄφθορον.

Στεναγμοῖς καὶ δάκρυσιν, ἐκζητοῦσα τὸν
Δημιουργόν, τῆς ἐκείνου θέας
κατηξίωσαι, ὡς ἐκλεκτή, σὺν ἐκλεκτοῖς
ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατείας ἄγαλμα, σωφροσύνης
ἔμψυχος εἰκών, τοῖς πιστοῖς ὥραθης
εὔφημοῦσί σου, τὸ Ἱερόν, ὡς Εὐφροσύνη
μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν
Δημιουργόν, Παναγίᾳ τέτοκας
λυτρούμενον, πάσης φθορᾶς, τοὺς
Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

Ο Είρμὸς.

**«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ
Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν
Θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς,
ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος».**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν
κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας,
καὶ σαυτὴν ἀνέμιξας, ἀνάμεσον ἀνδρῶν
παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον

**σου, μνηστῆρος προσκαίρου
κατεφρόνησας.**

‘Ο Οἶκος.

**Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ, τάς ψυχὰς
εὐφρανθέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ
ἀκοῦσαι λόγον παράδοξον· ὑπερβαίνει
γὰρ ἔννοιαν πᾶσαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ
καταπλήττει, ὅτι γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν
καταμένουσα, ἐνίκησε τὸν Βελίαρ, καὶ τὸ
πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν, καὶ οὐκ
ἐφλέχθη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν γὰρ
ποθοῦσα ἡ ἄσπιλος, **μνηστῆρος
προσκαίρου κατεφρόνησε.****

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΚΕ' τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου, Μνήμη
τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης,
Θυγατρὸς Παφνουτίου τοῦ Αἴγυπτου.**

Στίχοι.

Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς Εὐφροσύνη,
Καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην
βλέπεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον
ὑπέστη.

Εἰς τὸν Ὅσιον Παφνούτιον, τὸν πατέρα
αύτῆς.

Στίχοι.

Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ,
Τῷ πνεύματι ζῆ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Παφνουτίου.**

Στίχοι.

Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι.
Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμένον.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τοῦ
μεγάλου σεισμοῦ, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ ἐν
ἀέρι ἀρπαγὴ τοῦ παιδός.**

Στίχοι.

Ἄρθεὶς ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος,
καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλλει κάτω.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων
μαρτύρων Παύλου, Τάττης, καὶ τέκνων
αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ρούφου
καὶ Εύγενίου.**

Στίχοι.

Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς
τέκνοις,
Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις
ἔμφρόνως.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεός,
έλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.**

**Στίχ. Αίνοῦμεν, εύλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ
Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν
ἔμελπον, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον

**ύμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας».**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

‘Ο Εἱρμὸς.

«Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν
γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα
αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον
μακαρίζομεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,

καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
 καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
 Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**’Εξαποστειλάριον Ἡχος γ' ’Ἐν πνεύματι
 τῷ Ἱερῷ.**

Τὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνης καὶ
τοῦτον, ἐν φιλοσόφῳ σχήματι,
ἐναπέδειξας ἄνουν, παρθένος οὗσα τὴν
ψυχήν, καὶ τὸ σῶμα γέγονας, ἀνὴρ
φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη Ὁσία,
τῶν παρθένων καλλονή, μοναζουσῶν
ώραιότης.

**Θεοτοκίον Ἡχος γ' Ἐν πνεύματι τῷ
Ιερῷ.**

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαι
Δυνάμεις,, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἀγγελοι,
Μητροπάρθενε Κόρη, τῷ σῷ Υἱῷ
λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, καὶ
σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι, τοῦτον ἀεὶ¹
ἴκετευε, λυτρωθῆναι με ἀγνή, τῆς
φοβερᾶς καταδίκης.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,

καὶ ἐκτίσθησαν.

"Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἴνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

"Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Θσίων.

Εύφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,

ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.

“Οτι εὔδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ύψωσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ύψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
έλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργάνῳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις

**άλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.**

‘Ο Άναγνώστης χῦμα τὸ.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.
‘Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.**

**Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.**

**Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.**

**Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**

”Οτι σù εí̄ μόνος” Άγιος, σù εí̄ μόνος
 Κύριος, Ιησοῦς Χριστός, εί̄ς δόξαν Θεοῦ
 Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εύλογήσω σε, καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εί̄ς τὸν αἰῶνα καὶ
 εί̄ς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
 καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
 ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
 τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σù εí̄ ὁ
 Θεός μου.

”Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
 ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
 γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εύλογητὸς εí̄, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εί̄ς τοὺς
 αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εí̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εí̄, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εí̄, Άγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
- **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
- **Τὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

- **Σοὶ Κύριε.**

**“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν

κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὔχένα τῆς
Ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἀγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ, Ἡχος βαρὺς.

Ως τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς
με Σωτὴρ τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ
τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι,
ἀρδεύων μου τὴν ψυχήν, τοῖς δάκρυσι
τῆς μετανοίας, ἵνα κάγὼ καρπὸν
προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ηὔφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν. Εὔφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἔταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν
κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ

**έπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν.**

Ως Ὑλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης,
φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ¹
βοώντων, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικὸν, Ὅχος βαρὺς.

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου, ἀθλοφόρων
έορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Κύριε δόξα
σοι.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον, Ὅχος
βαρύς.**

**Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν
Ἄγγελων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν
κυήσασα.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου” Υψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῆ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτíκιον Ἡχος πλ. δ.'

**'Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'
εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν Σταυρόν,
ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ καὶ πράττουσα
έδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός
παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
Ἄγγελων συναγάλλεται, Όσία
Εύφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.**

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον. Ὁχος πλ. α'. Τὸν
Συνάναρχον Λόγον. Γερασίμου.**

Ως παρθένος φρονίμη καὶ ἀδιάφθορος,
κατηγγυήθης ὁσίως τῷ Ζωοδότῃ Χριστῷ,
καὶ προσκαίρων τὴν χλιδὴν ἐμφρόνως
ἔλιπες· ὅθεν ἐν μέσῳ τῶν ἀνδρῶν, ὡς
ἀμόλυντος ἀμνάς, ἔξέλαμψας
Εύφροσύνη, καὶ τοῦ Βελίαρ τὰ κέντρα, τῇ
πολιτείᾳ σου ἀπήμβλυνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ,
Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς
ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ὁχος δ'.

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 1:22-23;2:1-3.**

Ἄδελφοί, πάντα ὑπέταξεν ὁ Θεὸς ὑπὸ<sup>τοὺς πόδας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν
ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ</sup>

Ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἔστι τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ
πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν
πληρουμένου. Καὶ ὑμᾶς ὅντας νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις
ὑμῶν, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ
τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν
ἄρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ
πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς
υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς
πάντες ἀνεστράφημέν, ποτε, ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες
τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν
διανοιῶν, καὶ ἡμεν τέκνα φύσει ὄργης
ώς καὶ οἱ λοιποί·

Ἄλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος β'.

Αἴνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἴνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, δ' 38 – 44.

**Τῶ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν Σίμωνος.** Ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ
Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ,
καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ
ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησε τῷ
πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα
δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. Δύνοντος
δὲ τοῦ ἡλίου ἄπαντες ὅσοι εἶχον
ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις ἥγαγον
αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἐθεράπευεν
αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ
πολλῶν κραυγάζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ
εῖ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ
ἐπιτιμῶν οὐκ εἴᾳ αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι
ἥδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.
Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη
εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν
αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον
αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. Ὁ
δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἐτέραις
πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐπὶ τοῦτο
ἀπέσταλμαι. καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς
συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

άδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Απόλυτις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.
Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ό Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου

Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμήν.

**Δι’ εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

**ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2023.**

ΔΕΥΤΕΡΑ. ΙΖ' Εβδομάδα (Β' ΛΟΥΚΑ).

Ἅχος βαρύς.

**Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Εὐφροσύνης.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΤΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Εὔλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦ ἡμῶν "Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ

ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
 ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
 τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
 εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
 ποίησον μεθ' ἡμῶν, καί τῶν
 συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεη
 σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.
“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Άντίφωνον Α'.

Στίχ. Ἀγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι τῷ
 Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου,
 ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωΐ τό ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. “Οτι εὕφρανας με, Κύριε, ἐν τοῖς
 ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
 χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. "Οτι εύθυς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἄμην.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Αντιφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρεπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ό,
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθησεται.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
Θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ
Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα, τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Δόξα. Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας. Εἴς ὧν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Αντιφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐν ἔξομολογησει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Στίχ. γ'. "Οτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Εἰσοδος

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'
εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν,
ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ καὶ πράττουσα
ἔδιδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός
παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
Ἄγγελων συναγάλλεται, Όσία
Εὐφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον. Γερασίμου.

Ως παρθένος φρονίμη καὶ ἀδιάφθορος,
κατηγγυήθης ὁσίως τῷ Ζωοδότῃ Χριστῷ,
καὶ προσκαίρων τὴν χλιδὴν ἐμφρόνως

ἔλιπες· ὅθεν ἐν μέσῳ τῶν ἀνδρῶν, ὡς
ἀμόλυντος ἀμνάς, ἐξέλαμψας
Εύφροσύνη, καὶ τοῦ Βελίαρ τὰ κέντρα, τῇ
πολιτείᾳ σου ἀπήμβλυνας.

Του Ιερού Ναού.

Κοντάκιον ᾧχος β'.

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε,
τῶν τιμώντων σε.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὥ Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό^{την}
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπό^{την}
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
όμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν**

καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
άμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
άμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὅσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

**"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**"Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος δ'.

**Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.**

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 1:22-23;2:1-3.**

Ἄδελφοί, πάντα ὑπέταξεν ὁ Θεὸς ὑπὸ<sup>τοὺς πόδας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν
ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ
Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἔστι τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ
πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν
πληρουμένου. Καὶ ὑμᾶς ὅντας νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις
ὑμῶν, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ
τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν
ἄρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ
πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς
υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς</sup>

πάντες ἀνεστράφημέν, ποτε, ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες
τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν
διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὄργῆς
ώς καὶ οἱ λοιποί·

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος β'.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκάν** ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, δ' 38 – 44.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν Σίμωνος. Ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ
Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ,
καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ
ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησε τῷ
πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα
δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. Δύνοντος
δὲ τοῦ ἡλίου ἅπαντες ὅσοι εἶχον
ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις ἤγαγον

αύτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἐθεράπευεν
αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ
πολλῶν κραυγάζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ
εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ
ἐπιτιμῶν οὐκ εἴᾳ αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι
ἥδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.
Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη
εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν
αὐτόν, καὶ ἥλθον ἔως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον
αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ
δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἑτέραις
πόλεσιν εὔαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐπὶ τοῦτο
ἀπέσταλμαι. καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς
συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς Ψυχῆς καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ

πανσέπτω ναῶ τούτω, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.
**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.**

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἴκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον

ήμᾶς, οὓς ἔθου είς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν

προκοπήν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

΄Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὄδοις εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἅγιου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον

Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 Θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἀγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 Θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ,
 εὔρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

+ Είρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
**Άγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμοιογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχυς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὄμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

- Σταυρωθέντα τε ύπερ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἄγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
- Ἄμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

"Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ

κοινωνία τοῦ Ἅγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

”Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

”Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

”Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ἄμήν.

”Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.

Άμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν

θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εύλογοῦμεν, σοὶ
εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
 ὄρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
 ἀληθείας.

Καὶ ὃν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
 πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἅγιας Τριάδος,
 πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
 Ὁρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
 λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
 Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
 σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
 συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
 ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
 Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
 προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
 τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
 τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
 θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,

ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εύλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
 καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
 ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

“Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ πτοσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εύωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, έλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

‘Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε** Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἴτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

὾ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου

Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ύποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγιου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾱͅ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

**Πρόσχωμεν
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.**

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

Κοινωνικὸν.

**Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα. Ἀλληλούια.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Άμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εύλογησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωήν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Άπόλυσις.

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων**

έπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
 ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσιων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
 δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
 καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ
 σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμην.

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.